

Zadeva C-786/19

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

23. oktober 2019

Predložitveno sodišče:

Finanzgericht Köln (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

22. februar 2019

Tožeča stranka:

The North of England P & I Association Ltd., hkrati kot pravna naslednica družbe Marine Shipping Mutual Insurance Company

Tožena stranka:

Bundeszentralamt für Steuern

Predmet postopka v glavni stvari

Davek od prometa zavarovalnih poslov pri morskih plovilih – Plovila, ki so vpisana v register morskih plovil v Nemčiji, a plujejo pod zastavo druge države – Vpis v register kot izključno merilo, ki ga nacionalno pravo določa za davčno obveznost – Združljivost z Direktivo 88/357

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije, člen 267 PDEU

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 2(d), druga alineja, v povezavi s členom 25(1), prvi polstavek, Direktive 88/357/EGS oziroma členom 46(2) Direktive 92/49/EGS glede presoje države članice, v kateri je nevarnost, razlagati tako, da je to v primeru zavarovanja nevarnosti v zvezi s plovbo morskega plovila država, na ozemlju katere je morsko

plovilo zaradi dokazovanja lastništva vpisano v uradni register, ali država, pod zastavo katere pluje to morsko plovilo?

Navedene določbe mednarodnega prava

Konvencija Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu z dne 10. decembra 1982, zlasti člena 91 in 94

Navedene določbe prava Unije

Druga Direktiva Sveta z dne 22. junija 1988 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja, ki opredeljuje določbe za učinkovito uresničevanje svobode opravljanja storitev in o spremembah Direktive 73/239/EGS (88/357/EGS), posebno člen 2(d), druga alineja, v povezavi s členom 25(1)

Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o spremembah Direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju), posebno člen 46(2)

Navedene nacionalne določbe

Versicherungsteuergesetz (zakon o davku od prometa zavarovalnih poslov), kakor je bil na novo objavljen 10. januarja 1996 (VersStG 1996), posebno člen 1(2), drugi stavek, točka 2

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Tožeča stranka je zavarovateljica s sedežem v Veliki Britaniji in svetovna ponudnica pomorskih zavarovanj. Poleg tega je pravna naslednica družbe Marine Shipping Mutual Insurance Company Limited (MSMI). Tožeča stranka oziroma družba MSMI sta za nevarnosti zavarovali številna morska plovila, ki so v lasti družb z omejeno odgovornostjo, ustanovljenih po nemškem pravu. Zadevnim morskim plovilom je bila dodeljena tako imenovana številka IMO (IMO = Mednarodna pomorska organizacija), vpisana pa so v register morskih plovil PRI Amtsgericht Hamburg (okrajno sodišče v Hamburgu, Nemčija).
- 2 Tožeča stranka je na podlagi teh zavarovalnih pogodb prejela zavarovalne premije. V zvezi s tem ni plačala nemških davkov od prometa zavarovalnih poslov.
- 3 Nemški Bundesamt für Seeschifffahrt und Hydrographie (zvezni urad za pomorski promet in hidrografijo, Nemčija) je izdal dovoljenje, da lahko zadevna plovila namesto pod (nemško) zvezno zastavo plujejo pod neko drugo nacionalno

zastavo, in sicer zastavo Liberije oziroma Malte (tako imenovana sprememba zastave). V obdobju spremembe zastave so ta morska plovila ostala vpisana v nemški register morskih plovil.

- 4 Tožena stranka je tožeči stranki za prejete premije izdala odločbo o davku od prometa zavarovalnih poslov. Tožeča stranka je zoper to odločbo po neuspešnem ugovoru vložila tožbo pri predložitvenem sodišču.

Bistvene trditve strank postopka v glavni stvari

- 5 Tožeča stranka trdi, da je v skladu z določbami prava Unije iz člena 2(d), druga alinea, Direktive 88/357 za določitev države, ki ima pravico obdavčitve, odločilna izključno registracija vozila. Po njenem mnenju je pri plovilih država registracije država, pod zastavo katere lahko pluje plovilo, saj država zastave določa kakovostne standarde za plovila, ki plujejo pod njeno zastavo, in je zato odgovorna za nevarnost, ki izhaja iz plovila.
- 6 Tožena stranka ugovarja, da se nemški zakonodajalec pri obdavčitvi zavarovalnih pogodb v zvezi z vozili vseh vrst v členu 1(2), drugi stavek, točka 2, VersStG 1996 (zakon o davku od zavarovalnih poslov) ravno ne navezuje na pravni red države zastave, ampak na vpis v (nacionalni) register (v tem primeru register morskih plovil) in obstoj razlikovalne oznake (v tem primeru številke IMO). Po njenem mnenju dodatni, nadaljnji vpis plovila, npr. v tuj register plovil, ki lahko plujejo pod nacionalno zastavo, ni upošteven.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

Pravni položaj na podlagi nacionalnega prava

- 7 Na podlagi nacionalnega prava bi bilo treba tožbo zavrniti, saj so izpolnjeni vsi pogoji za obdavčitev zavarovalnih premij, ki jih je prejela tožeča stranka. V skladu s členom 1(2), drugi stavek, točka 2, VersStG 1996 je pogoj za davčno obveznost med drugim, „da je treba vozilo, za katero velja ta zakon, vpisati v uradni ali uradno priznani register in da se mu dodeli razlikovalna oznaka“. V tem primeru velja oboje. Ni pa bistveno, v kateri državi so plovila „registrirana“ za promet.
- 8 Sprememba zastave glede obveznosti zavarovanja ne spremeni ničesar, saj je plovilo tudi v tem primeru še vedno vpisano v nemški register morskih plovil. Poleg tega pogoj za vpis v nacionalni register („na področju uporabe tega zakona“) v primeru vpisa v tuj register plovil, ki lahko plujejo pod nacionalno zastavo, ni izpolnjen.
- 9 Ta razlaga je skladna z namenom nemškega zakonodajalca in zgodovino nastanka VersStG 1996. Medtem ko je prvotni osnutek zakona določal, da se upošteva registracija, se je nazadnje po posvetovanju z Evropsko komisijo in po uskladitvi s

strokovnjaki ostalih držav članic kot bistvena pogoja določilo vpis v register in razlikovalno oznako. Ta sprememba je bila obrazložena s tem, da nemška različica Direktive 88/357 pomembno odstopa od različic v drugih uradnih jezikih Unije. V gradivu za pripravo zakona je v zvezi s tem navedeno: „Zaradi jasne razmejitve se je treba v prihodnje – v skladu z ureditvami drugih držav članic ES – sklicevati na vpis v uradni register (npr. register vozil, register morskih plovil), ne pa na registracijo.“

Pravni položaj na podlagi prava Unije

- 10 Vendar je predložitveno sodišče v dvomih, ali je nacionalni pravni položaj skladen s pravom Unije, zlasti ker je v tem primeru obdavčitev možna tako v državi članici vpisa v register kot tudi v državi članici registracije oziroma državi zastave.
- 11 V skladu s pravom Unije (člen 25(1) Direktive 88/357 oziroma člen 46(2) Direktive 92/49) ima pravico do obdavčitve država članica, v kateri je nevarnost. To je, če se zavarovanje nanaša na vozila, v skladu s členom 2(d), druga alineja, Direktive 88/357 „država članica registracije“. Vendar te določbe ne vsebujejo opredelitve pojma „država članica registracije“.
- 12 Država članica registracije bi bila lahko država, po pravu katere je vozilo registrirano za javni promet. V skladu s to razlago je pri morskih plovilih država članica registracije lahko država, ki določa pravne standarde za plovbo morskih plovil v splošnem prometu in s tem okvirne pogoje za uporabo morskih plovil. Merilo registracije bi bilo lahko glede na splošno nevarnost, ki izhaja iz uporabe vozil, tudi primerno, da bi se z njim za namene zavarovanja jasno geografsko zamejilo nevarnost, ki izhaja iz uporabe vozila.
- 13 Argument za to, da je mišljena država članica registracije, bi bile lahko tudi določbe Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu. V skladu s členom 91(1) Konvencije imajo ladje državno pripadnost tiste države, katere zastavo so upravičene izobešati. V skladu s členom 94(1) Konvencije vsaka država izvršuje svojo jurisdikcijo in nadzor nad ladjami lastne zastave. Zlasti vsaka država sprejema za ladje, ki plovejo pod njeno zastavo, ukrepe, da bi zagotovila varnost na morju (glej člen 94(3) Konvencije).
- 14 Poleg tega je treba upoštevati, da v drugih jezikovnih različicah Direktive 88/357 (na primer angleški in italijanski različici) v členu 2(d), druga alineja ni omenjena država članica registracije, ampak država članica vpisa oziroma registriranja.
- 15 Tudi v skladu s sodno prakso Sodišča o razlagi člena 2(d), druga alineja, Direktive 88/357 je vprašljivo, v kolikšni meri je mogoče neodvisno od tega, da gre lahko za registracijo vozila za promet, upoštevati izključno vpis v register.
- 16 Tako je mogoče iz sodne prakse Sodišča (sodbi z dne 14. junija 2001, C-191/99, Kvaerner, EU:C:2001:332, in z dne 17. januarja 2019, C-74/18, A.,

EU:C:2019:33, točka 29) po eni strani razbrati, da bi morala biti za vprašanje prisotnosti nevarnosti in s tem pripisovanja pravice do obdavčitve odločilna konkretna in fizična merila, ne pa pravna merila, ter da je bil cilj, da vsaki nevarnosti ustreza konkretni element, ki omogoča njeno umestitev v določeno državo članico (glej sodbo z dne 14. junija 2001, C-191/99, Kvaerner, EU:C:2019:33, točka 44).

- 17 Po drugi strani Sodišče navaja, da je država članica, v kateri je nevarnost, država članica registracije, tudi če pri tem ne gre za državo članico, v kateri se vozilo uporablja (glej sodbo z dne 14. junija 2001, C-191/99, Kvaerner, EU:C:2001:332, točka 45).
- 18 Poleg tega je Sodišče (sodbi z dne 14. junija 2001, C-191/99, Kvaerner, EU:C:2001:332, točka 46, in z dne 17. januarja 2019, C-74/18, A., EU:C:2019:33, točka 30) pojasnilo, da „je cilj člena 2(d), zadnja alineja, Direktive 88/357“, ki presega posebne primere iz člena 2(d), od prve do tretje alineje, Direktive 88/357, „med drugim določitev subsidiarnega pravila za določitev kraja, kjer je nevarnost, če ta nevarnost ni specifično povezana z zgradbo, vozilom ali potovanjem. Za to se upošteva kraj, kjer se opravlja dejavnost, katere nevarnost se krije s pogodbo.“

DELOVNI DOKUMENT